BOROVÁČEK

ČASOPIS DĚTÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY BOROVSKÉHO V KARVINÉ

Červen 2024

Robin Horňáček, 6. C

Každý na šo kouká
cizí. Na jaře se dějí
divy- rozkvete vždy
jeden pán. Víte kterýj
Tulipán.

Eduard Czafrango
1.A

Trojdílná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí ji panenka,
má jméno sněženka.

Elen Burzynska 1.A

Jan Macháček, 5. A

Fialové drobné květy,
všechny včelky se
k nim slétly.
Krásně voní do dálky
hlavně drobné fialky.

Elin Fuskova 1.A

JARO

Všechno se zelení,
všechno nám roste.
Zima nám odchází,
už asi po sté.

Ten jarní úklid,
je vážně děs.
Našla jsem úkryt,
ale prozradil mě pes.

Velikonoce už skončily,
všichni se s nimi rozloučili.
Další svátky brzy přijdou,
Nové knížky zase vyjdou.

Barbora Veselá, 6. A

Jarní klasika

Ptáci z teplých krajin přilétají,
venku květiny rozkvétají.
V hnízdě sedí ptáčata,
v lese se potulují zvířata.

Na zahradě jsou barevné květy,
které se koukají na komety.
Všichni vylézají ven,
přes zimu měli krásný sen.

Za plotem štěkají psi,
které přeřvávají šumivé lesy.
Děti pobíhají na dědině,
A přitom si povídají o rodině.

Richard Kantor, 6. A

Malá kytka celá bledá
ze sněhu ven cestu hledá
Při teplotě na nule
rozkvétají bledule.

Betty Langová 1.A

Jarní

Na jaře květy rozkvétají, a slunce více září.
Jarní časy nás přivítají, vykouzlí úsměv na tváři.

Spatříme první sněženky, dlouhé kalhoty doma necháme.
Zmrzlinu sníme bez domněnky, a kraťasy na sebe si oblékáme.

Na kryté bazény zapomenem, do akvaparku se vydáme.
Plavky a ručník si zabalím, a už se ve vodě koupáme.

Včely na trávě pozorujem, důležitou práci mají.
Sbírají pyl se spěchem, z něj pak med vyrábějí.

Vojtěch Weissmann, 6. A

Jarní nálada
Venku kvetou stromy
kytky louky zdobí.

Ptáci zpívají
včelky létají.

Hned mám lepší náladu
spěchám hned na zahradu.

Na zahradě roste tráva
vysoká až po plot.

Na plotě sedí ptáčci
zpívají jako zpěváčci.

Zvířátka vylézají z nor
jezevci, medvědi, a spol

Zajíci po poli se honí
lesní včely se kolem rojí.

Příroda se venku probouzí
a dobrou náladu nám vykouzlí.

Adriana Burdiaková, 6. A

Jaro

Jaro už nám začalo,
Zimy nám snad stačilo.
Mláďata se zase rodí,
Zlatý déšť nám město zdobí.

O Velikonocích karabáče upleteme,
Všechny holky vodou polijeme.
Čokolády se zas přejím,
Sestry ty ji také chtějí.

Klimatická krize se projevuje,
Protože se vážně otepluje.
Jestli je už takhle teplo,
Nevím jak vydržím toto léto.

Tobiáš, Bembenek, 6. A

Jarní krása

Mám jedno tajemství,
je jednoduché a prosté.
Jsem ráda že venku kvítí roste.
Jsem ráda že už je Jaro,
chci aby se na nás slunce smálo.
A taky se směje,
a hodně nás hřeje.
Jaro je úžasné,
Jaro je skvělé.
Jeho květinové obětí je vždy vřelé.
Někdy na Jaře sice prší,
a ty pod deštníkem se krčíš.
Jinak si Jaro užívej,
své kamarády rozesmívej.

Hana Józsová
5.A

Jarní růže

Jarní růže rozkvetla, všechno už se zelená, děti běží, jásají, jaro přichází.

Růže červená, zelený stonek, krásná jako jarní sen.

Nad červenou růžičkou zpívá ptáček s kytičkou.

Tereza Davidová 5.A.

Tina Swaczynová 5.B

Moje jméno TEREZA neumím
ještě napsat psacím...

TEREZA
POMAHAČOVÁ

1.B

ale UŽ BRZY budu ☺

Jmenuji se Nela, ale ráda
se podepisuji Nelinka

1.B

NELA NESÉT

Moje jméno je PATRICIE KLEPKOVÁ
1. B
PATRICIE

Szymańská 7.A

8. dubna

Správná včela pilně létá,
obětuje snad půlku světa.
Teprve když slunce zajde,
cestu k svému úlu najde.

Jan Suchanek, 2. A

Jaro

péro: Emma Ryšťová 2.A

Na jaře je vidět zeleň.
Na jaře je vidět zeleň.
Na jaře je vidět zeleň.
Vše začíná kvést.
Vše začíná kvést.
Vše začíná kvést.
Kvetou i kočičky.
Kvetou i kočičky.
Kvetou i kočičky.
Na jaře jsou delší dny.
Na jaře jsou delší dny.
Na jaře jsou delší dny.

Máš nebo nemáš rád jaro?
Proč? Mám ráda jaro, protože se slaví Velikonoce a jezdím na kole.

Co na jaře děláš?
Jedu na kole, skáču na trampolíně a jezdím do Dolní Lomné.

jaro

Máš nebo nemáš rád jaro? Proč? Mám rád jaro, protože můžu hrát fotbal.

Co na jaře děláš? Jezdím na kole, chodím na výlety do hor.

jméno: Ondra Mařák 2.A

jaro

Máš nebo nemáš rád jaro? Proč? Mám ráda jaro, protože můžeme hrát házenou venku. A protože svítí slunce.

Co na jaře děláš? Hraju sporty: házenou.

jméno: Karolína Mikulová 2.A

2.A EMMA PRYŠČOVÁ

KŘEČCI

MŮJ KŘEČEK JE HOLKA, MÁ ČERNÉ FLEKY A JMENUJE SE FLÍČEK. MOC SE MI LÍBÍ. MÁ RÁDA SALÁT A POŘÁD NÁM UTÍKÁ Z KLECE. NEKOUŠE NÁS. MŮJ DALŠÍ KŘEČEK JE KLUK A JMENUJE SE SNÍŽEK. JE BÍLÝ A NA ZÁDECH MÁ ČERNÝ PRUH. KOUŠE NÁS A ŽIVÍ SE SUŠENÝMI ČERVY A ŽIVÝMI ČERVY. MÁ NEMOCNÉ OČIČKO A MÁ TAM NĚJAKÉ BEBÍNKO. SNÍŽEK NÁM NEUTÍKÁ. ☺

HONZA SUCHÁNEK 2.A

MĚLI JSME KOCOURA, JMENOVAL SE EDA. BOHUŽEL NÁM, UŽ UMŘEL. JE TO FAKT SMUTNÉ. RÁD SI SEMNOU HRÁL. MĚL RÁD PSÍ TYČINKY. KDYŽ BYLY VÁNOCE, SKÁKAL NA STROMEČEK. ASI SE TĚŠIL NA DÁREČEK? BYL CHLUPATÝ AMOC ČERNÝ. JEZDIL S NÁMI NA CHALUPU. MOC SE MI PO MĚM STÝSKÁ.

MATHEO LOJÍK 2.A

MOJE FENKA SE JMENUJE ANGIE, JE TO ANGLICKÉ JMÉNO. JE HODNĚ KOUSAVÁ. RÁD SI SNÍ HRAJU. KDYŽ JE DOMA SAMA, JE MI JÍ LÍTO. JE ODVÁŽNÁ, NEBOJÍ SE ŠTĚKAT. HODNĚ PIJE, MÁ RÁDA TVAROH, ALE GRANULE JÍ MOC NECHUTNAJÍ. MÁ RÁDA DOBRŮTKY, NĚKDY TAJNĚ KRADE DOBRŮTKY ZE ŠUPLÍKU. RÁDA SE MNOU TRÁVÍ ČAS, MÁM JI STRAŠNĚ RÁD. ♡

PÁLENÍ ČARODĚJNIC – PROJEKT 3.C

Společná činnost všech dětí, při které rozvíjíme hlavně komunikační dovednosti. Při společném projektu se děti musí domluvit, naplánovat a poté dodržet domluvená pravidla. Každý je zodpovědný za svou práci v týmu. Díky kooperativnímu obrazu se učí porozumění a respektování odlišných názorů při domluvě. Projektovou výuku na téma Pálení čarodějnic si třída 3.C velmi užila. :)

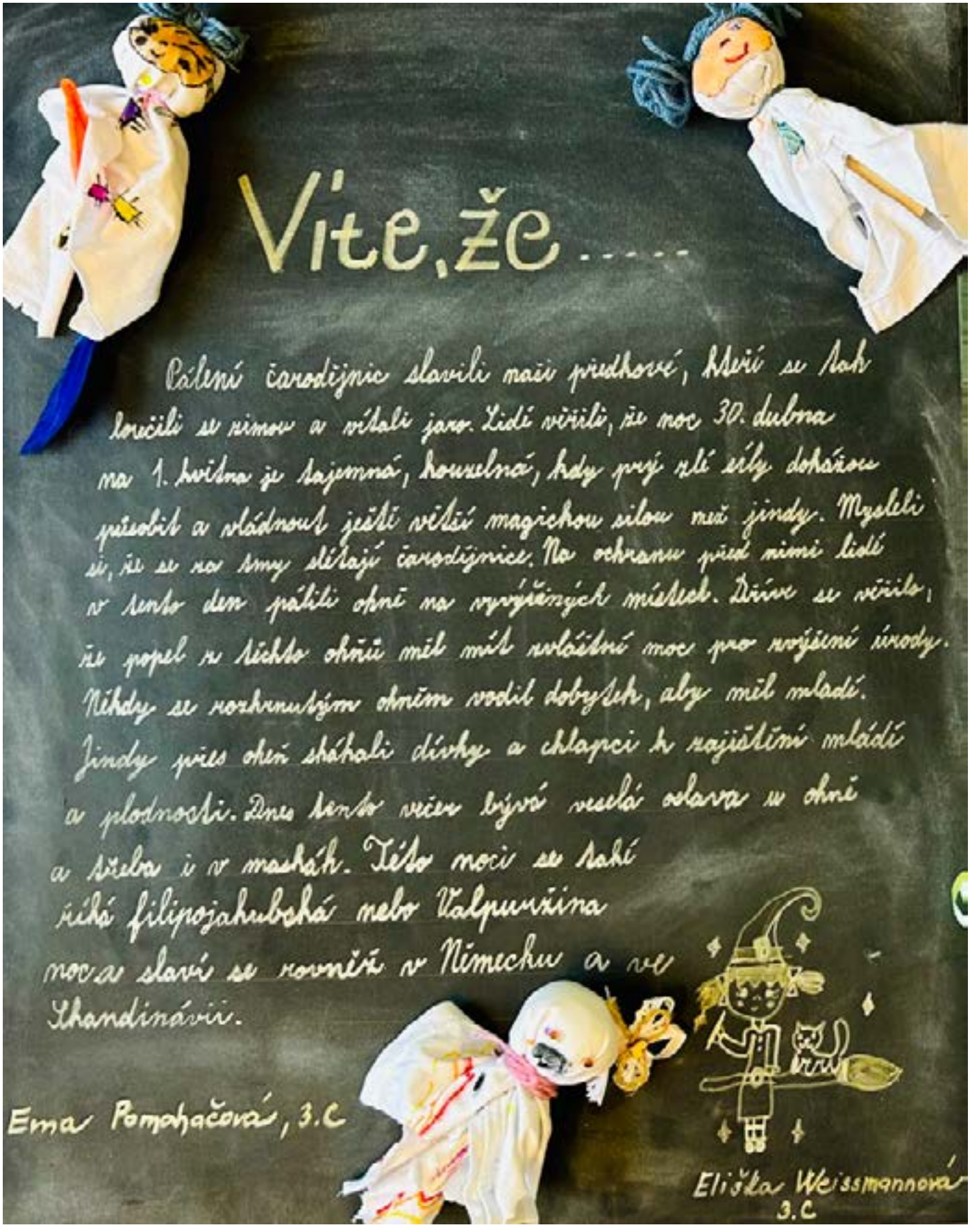

PÁLENÍ ČARODĚJNIC
30.
DUBEN
TŘÍDA 3.C

ANIČKA SMIGOVÁ 2.A

Cipísek zbíral se
svojí maminkou šípek
na čaj. Když se vrátili
domů, šípek uschnou.
Když uschnul, sedli
si spolu do pokojíčku
a na stole měli sušenky
a teplý šípkový čaj.
Když dopili a dojedli,
spolu hezky usnuli. To je
konec a pohádky je konec.

NELA VALÍČKOVÁ 2.A

KAMARÁDI ZPÍVAJÍ
KAMARÁDI CHODILI DO KROUŽKU A
CHODILI ZPÍVAT I DO KOSTELA.
JEDNOHO DNE MĚLI VÝSTOUPENÍ.
MAMINKÁM SE TO HROZNĚ LÍBILO. MAMI
ŘEKLY: „PŘIHLÁSÍME VÁS DO
NOVÉHO KROUŽKU." KAMARÁDI BYLI
Z TOHO NADŠENÍ.

Pavlína Chebenová, 7. A

PRÁCE V ONLINE NÁSTROJI CANVA

Žáci 9.A pracovali v hodině francouzštiny v online aplikaci CANVA. Zde jsou některé z jejich prací…

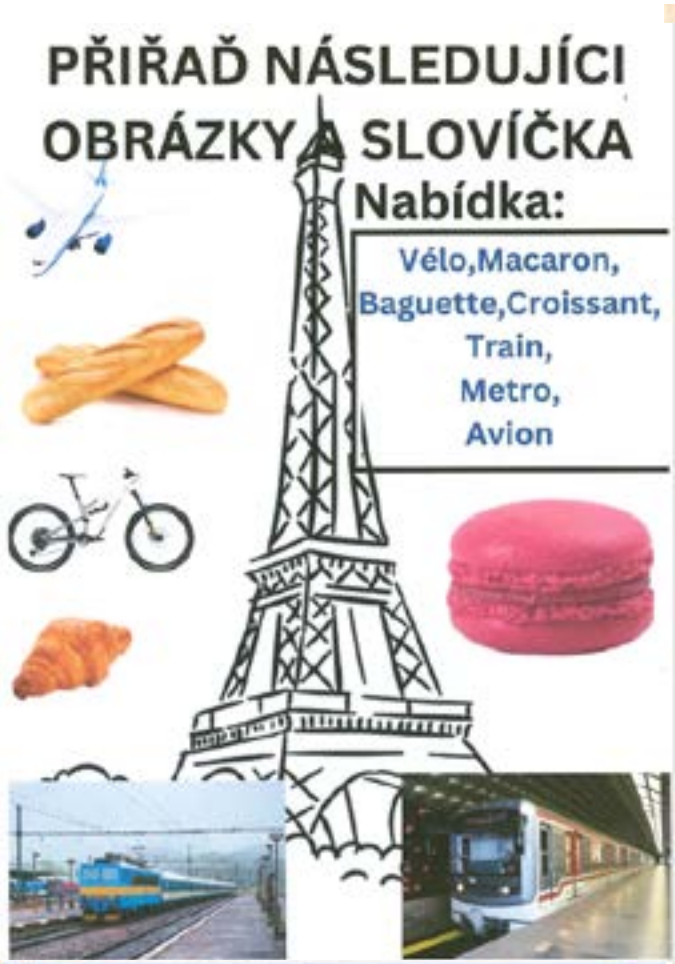

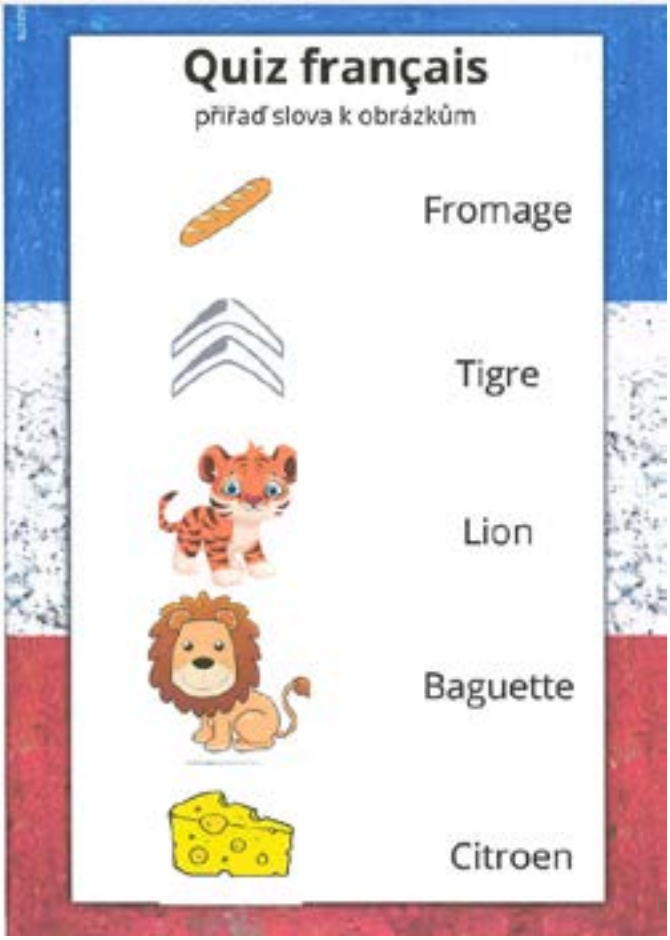

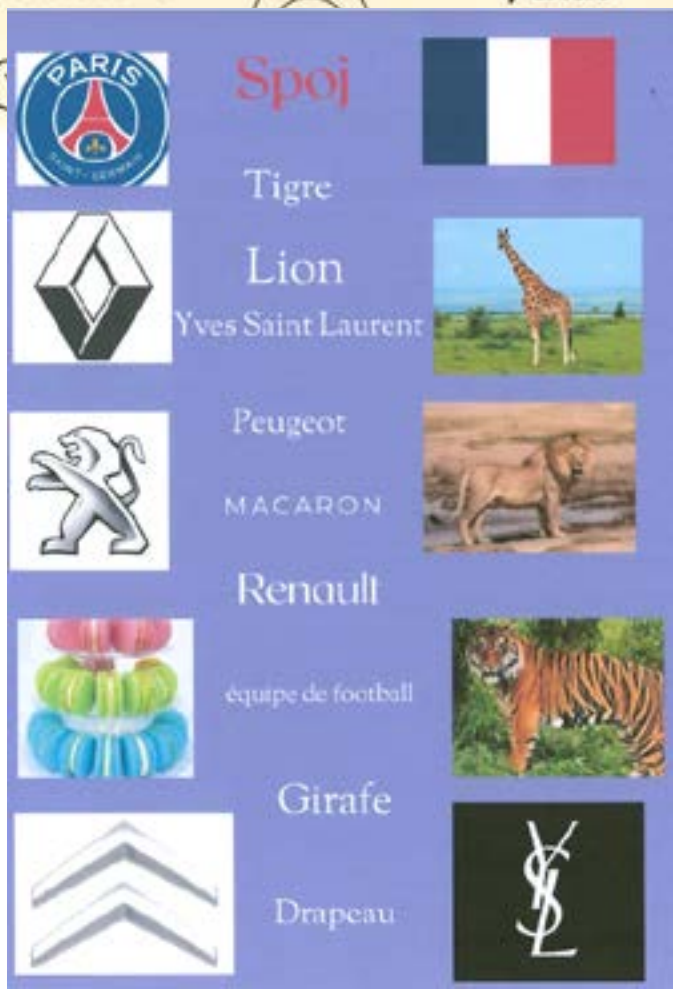

PŘÍSPĚVKY DO KUCHAŘSKÉ KNIHY

Žáci 6.B vytvářeli v hodině angličtiny příspěvky do kuchařské knihy. Tyto příspěvky pro vás vybrali…

Kuba

Núr

Klaudie

Tiere

im film (Ve filmu)

Biene maja

Tamara Terka 9.C

Maja liebt das Leben und lernt gern. Ihr Freund Willi kennt man aus dem Fernsehen und dem Kino, als Anime und in 3D. Biene Maja ist aber schon 100 Jahre alt. Sie kommt aus Deutschland. Ihr "Vater" ist der Autor Waldemar Bonsels. Sein Buch „Die Biene Maja und ihre Abenteuer" ist aus dem Jahr 1912.

Český PřeklAD

Včelka Mája

Mája miluje život a ráda se učí. Její přítel Willi nutěji spí. Mája a Willi jsou známí z televize a kina, jako anime a ve 3D. Včelka Mája je ale už 100 let. Pochází z Německa. Jejím otcem je autor Waldemar Bonsels. Jeho knihy Včelka Mája a její dobrodružství je z roku 1912.

Tamara Terka 9.C

Speiseplan

Montag

Nudeln mit Tomatensoße und käse, Wasser

Dienstag

Schnitzel mit Pommes, Wasser

Mittwoch

Suppe mit Gemüze, Tee

Donnerstag

Schoko-Muffin mit Kakao

Freitag

Pizza mit Schinken, Cola

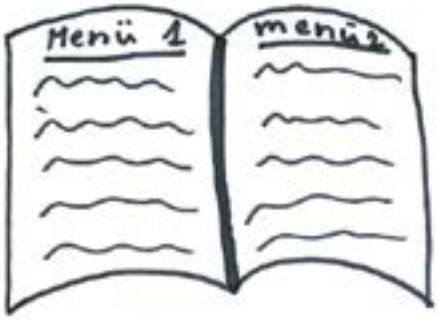

Das ist lecker!!!

Hast du Hunger?
Hast du Durst?

IZA VAJDOVÁ, 6.A

SACHER TORTE

- Es ist eine „typische" Torte in Ostereich.
- Je to originální druh čokoládového dortu s meruňkovou marmeládou a čokoládovou polevou.
- Dodnes je Sacher dortem v přísném tajemství
- Sacher Torte wurde erstellt 1832 von Franz Sacher.

Líčení dle obrázku

Žáci 8. B se pokusili vytvořit subjektivně zabarvený popis. Jako inspiraci využili obrázek.

Příroda vyměnila teplé barvy za studené. Mraky, jež fungují jako černé díry, protože pohltily část slunečního svitu, namalovala tmavě šedou. Je mi do pláče. Cítím, jak mě v očích pálí horká, hořká voda. Obloha mne však předběhne. Její studené slzy dopadají na zem a tříští se podobně jako sklo – na milióny střepů. Prásk!
Srdce mi div nerozbilo žebra. Mé myšlenky byly přerušeny zvukem hromu. Rozhlédnu se okolo, jestli neuvidím blesk. Oni jsou totiž nerozlučná dvojčata – kam jde jeden, jde i druhý. Opravdu se objevil nad stromem, s jehož listy si pohrával ledový vítr a cuchal je. Pro stromy to byla další zkouška, kterou připravila sama Matka příroda. Oblaka stále ronila tekuté diamanty, které jsme všichni potřebovali, abychom mohli žít. Vánek mi dal mrazivý polibek a donutil mě ztuhnout zimou.

Tereza Trnečková

Schody z podzemí

Už dlouho jsem byla v temné a tajemné místnosti. Byla tam tma jak v pytli. Útěchou bylo, že jsem tam nebyla sama, spousta lidí křičelo a padalo, protože nám temnota zakazovala rozsvítit a ani jsme nevěděli, jestli je noc nebo den. Najednou se zatřásla země, jako by nám svět dával najevo, že nás chce vytrávit…… A hle, světlo na zdi, pronikavé paprsky zlatých čar. Zeď pukla a za ní se objevily krásné schody, které říkaly: „Pojď, stoupni si na mě.´´ Neváhala jsem a šla po schodech. Slunce mi mávalo na pozdrav a mraky mě doprovázely až do nebeského ráje.

Anna Miškářová

Smrt v nemocničním pokoji

Můj drahý přítel, můj jediný, kterého jsem měla, a teď leží na posmrtné posteli.. Jeho pleť je bílá jako stěna, oči má zavřené kvůli váze jeho víček. Jak moc mi chybí. Všude vládne ticho a jen ho ohlušuje vzlyk lidí, co se s ním přišli rozloučit, jako já.. Jsme v místnosti s ponurým světlem, které odráží náš smutek. Kéž by se můj přítel, syn, strejda, otec vrátil zase mezi živé.. Kolem nás ponurá hudba, která podtrhuje naše pocity. Obklopuje mě lehký ledový vzduch a cítím v něm špatnou energii, jako by se mělo něco stát. Ovzduší najednou posmutnělo, na srdci jsem měla ještě větší kámen než předtím. Žaludek se mi houpal jako na vodě. Ach, kéž by tu byl ještě se mnou... Musela jsem si sednout, protože jsem propukla v hlasitý pláč, který nikdo nedokáže utišit, jenom on....

Takové pocity a dojmy ve mně vyvolává obraz Smrt v nemocničním pokoji od Edvarda Muncha. Pro každého z nás tento obraz může vyvolávat něco jiného. Můžeme v tom vidět úplně jinou pointu.

Natálie Vaculová

Právě se nacházím v jakémsi městě, pravděpodobně velkém a s mnoha obyvateli, soudím podle množství mohutných panelových domů, táhnoucích se do nekonečné výšky. Na jasně modré obloze se toulají ovce s nadýchanou vlnou. Ideální počasí se projít a prozkoumat to tu více. Neváhám a vydám se rovnou za nosem. Procházím parkem, ve kterém převáží smaragdová barva ale nejen ta. Kromě listnatých kvetoucích stromů, díky kterým je tu příjemně chladno, to tu září i plno květinami zbarvenými do medově žluté, třešňově červené anebo studánkově modré. Je tu nádherně. Klidně bych si tu sedla jen tak na lavičku a pozorovala toto magické místo. Jenže moje zvědavost mě bez přestání nutí jít dál. Vidím před sebou dvě cesty. Jednu vedoucí k budovám a druhou, pouze vyšlapanou, vedoucí někam mezi stromy, do neznáma. Můj instinkt mě nasměřuje právě na tuto snadno přehlédnutelnou cestu, o které nemám ani ponětí, kam vede. Na cestě je stále více a více stromů, které zatemňují cestu. Zároveň s tím je cesta stále více klikatější a nevypočitatelnější. Vnímám vůni dřeva a taky slabý vánek, na který stromy tančí do rytmu. Také ptačí orchestr tady vytváří příjem-

nou atmosféru. Vyšlapaná pěšina začíná mířit z kopce a já něco zahlédnu. Ale nevypadá to jako les… Jak se tak přibližuji, začínám rozeznávat, že jde nejspíše o nějaké domy. A opravdu! Když dorazím na místo, všimnu si, že jsou malé, jednodušší, zřejmě se jedná o chudší místo. Dojem na mě ale udělá barevnost staveb, tohle místo je docela pestré. Rozhlédnu se. Vlevo vidím, jak si nějaká paní čte noviny a na pravé straně huláká nějaký obchodník a láká všechny okolo na jeho čerstvé ryby a krevety. Oheň rozdělaný vedle stánku mi svítí do očí, ale ta vůně…! Jdu dále a uvidím někoho, zalévajícího si svou skromnou zahrádku. Otočí se na mě a usměje se. Pozdravím a úsměv opětuji. Na kraji ulice stojí stánek s velmi podobnou nabídkou jako ten, co jsem viděla před chvílí. Zastavím se a zaposlouchám. Zdá se mi, že slyším nějaký šum. Ze zvědavosti se vydám přímo za zvukem, když tu si uvědomím, že se začíná stmívat. Rychle! Přidám do kroku a mezitím míjím domy všelijakých barev a tvarů. Zadýchaná dorazím na místo a nemůžu uvěřit svým očím. Stojím na pláži. Na pláži, která vypadá, jako by sem nikdy nevkročil člověk. Přes křišťálovou vodu jdou nádherně vidět malé kamínky pod hladinou. Lehnu si a upřeně se dívám na hvězdy, co právě vycházejí. I tato část města má svoje kouzlo.

Veronika Fikáčková

Budoucí povolání očima našich nejstarších žáků z 9. A

Když jsem byla malá, chtěla jsem být cukrářka. S kamarádkou jsme si vymyslely vlastní cukrárnu a plánovaly, co budeme prodávat a jak to tam bude vypadat.
Když jsem trochu vyrostla, měla jsem plán, že budu učitelka ve školce. Přemýšlela jsem, co tam budu s dětmi dělat a jestli to s nimi bude zábava. Potom jsem si to i na jedno dopoledne vyzkoušela. Bavilo mě to a dokázala jsem si představit, že to budu dělat každý den. Bylo fajn vidět malé děti, které toho o světě moc neví a hlavní pro ně je, jestli si budou hrát s modrým nebo červeným autíčkem, anebo jestli si radši vezmou zelený traktůrek.
Tahle představa o budoucnosti se mě držela dlouho. Až potom jednoho dne jsem si uvědomila, že chci nějakým způsobem pomáhat lidem. Doktorka bych ale být nemohla a na policistku to taky moc nevidím. Potom jsem měla nápad, který se mi líbil více než cukrářka nebo učitelka ve školce. Logopedka.
Mohla bych pracovat s dětmi a zároveň jim pomáhat s řečí. Pořád bych byla s těmi pidižvíky, ale splnilo by se mi i to pomáhání. Byla to dlouhá cesta, ale nakonec jsem se rozhodla. Proto až za pár let budou vaše děti potřebovat pomoct s mluvou, víte koho hledat.

Tereza Kovářová

Pod pojmem mé budoucí povolání si představím obory, které nazýváme „královny". Přibližněji to je pro mě královna medicíny-chirurgie. Moje první zmínka mým rodičům o tom, že se stanu doktorkou, přišla hned po rozpuštění snu toho, že se stanu princeznou. Od malička jsem byla blízko zdravotnictví, protože je moje mamka všeobecná zdravotní sestra. Od malého dítěte mi byly dávány příležitosti, a ne malé, ke všemu, co jsem kdy chtěla dělat. Ať už to bylo v každém sportu, ve škole i v zálibě, protože jsem se narodila do rodiny, která si to odpracovala. Takže je právě teď, jako dospívajícím člověkem, mou povinností jim to vrátit zpátky. Vždycky jsem byla ambiciózní a už mi bylo řečeno, že mě to jednou zničí. Od chvíle, kdy jsem si něco usmyslela, že budu něco dělat, tak to bylo. Vždycky jsem chtěla být nejlepší anebo nic. Přece jenom….. Můj největší strach je být průměrná. Nesnesu to. Takže proto chirurgie. Pomáhat a chránit, to je moto policistů, ale podle mě to tak nějak platí i pro doktory.

Tu oddanost, kterou doktoři dají svému pacientovi na operačním stole, je až nereálná. Ten adrenalin, který zažívají pokaždé, když zaryjou skalpel do lidské kůže, to mi na tom přijde nejvíc fascinující. Ne ty peníze, ne ten skok ve společnosti, jenom ten pocit a vztah mezi mnou, chirurgickými nástroji a pacientem. A proto se stanu chiruržka, abych pomáhala a chránila ty, kteří to sami nezvládnou, pro ten pocit bolesti a zároveň radosti po každé operaci. Jsem ochotna vážit cestu v podobě 14 let studia pro to profesionální štěstí. Budu pomáhat a chránit.

Nela Krejčová

Jaký bude můj život po skončení školy? Moje budoucí povolání není jenom o tom, co budu dělat, ale o tom, kým se stanu a jaký dopad budu mít na svět a lidi kolem sebe. Moje budoucí povolání by mělo být v souladu s mými zájmy, hodnotami a schopnostmi. Chci pracovat na něčem, co mě bude naplňovat a dávat mi smysl. Zároveň chci mít možnost růstu, formace a rozvoje, jak osobního, tak profesionálního. Chci být součástí něčeho většího, něčeho, co přináší pozitivní změny do světa. Nezáleží na tom, jaká bude moje budoucí cesta, důležité je, abych v ní šel s odvahou, vytrvalostí a pozitivním přístupem. Moje budoucnost je o nekonečných možnostech a já se těším, až je objevím.

Matyáš Morawiec

Až vyrostu, chtěl bych pracovat jako voják z povolání. Už od mala jsem si hrál s dětskými pistolemi a hrál si na vojáka. Abych si svůj sen mohl uskutečnit, musím projít výběrovým řízením, které se skládá z fyzických a psychických testů. Podle mě si myslím, že bych měl projít levou zadní, protože jsem už takové lehčí testy na střední vojenskou školu absolvoval a uspěl jsem. Tato práce vám změní celý váš život, co se týče psychického a vašeho fyzického zdraví. Doufám, že mě ta práce naplní stejně jako ty hračky, když jsem byl malý, a že to vyjde.

Kryštof Mitašik

Před přijímačkami jsem se musel rozhodnout, co vůbec budu do budoucnosti dělat. Možnosti tady v Karviné moc nejsou a ještě k tomu jsem byl moc líný se přihlásit někde jinde, abych dojížděl. Tak jsem si vybral to, co by mě mohlo bavit, a to je elektrotechnik neboli elektrikář V.2, jak jsem si to pojmenoval. Elektrotechnik je práce, která má mnoho ostatních prací v sobě. Takže první práce, kterou tam elektrotechnik dělá, je architekt, ale ne úplně normální, je to architekt elektřiny. Do plánů bytů kreslí, kde bude procházet elektřina, ať to elektrikáři můžou zrealizovat. Druhá práce je kontrolor kvality a procesu zapojování elektřiny, jelikož je elektrotechnik ten, kdo to naplánoval a má vyšší pozici, tak musí kontrolovat ty elektrikáře pod ním. Poslední práce je samotný elektrikář, dokáže pracovat jako každý jiný elektrikář, jenom je více vyučený. Předmět elektrotechnika se učí na Střední průmyslové škole Karviná, kde berou 30 lidí, takže na oboru je málo lidí a myslím si, že ta práce je vcelku dobře placena a je potřebná, takže jsem si vybral dobře a doufám, že se na školu dostanu.

Lukáš Pletnický

Skupinová práce 2. B – hospodářská zvířata

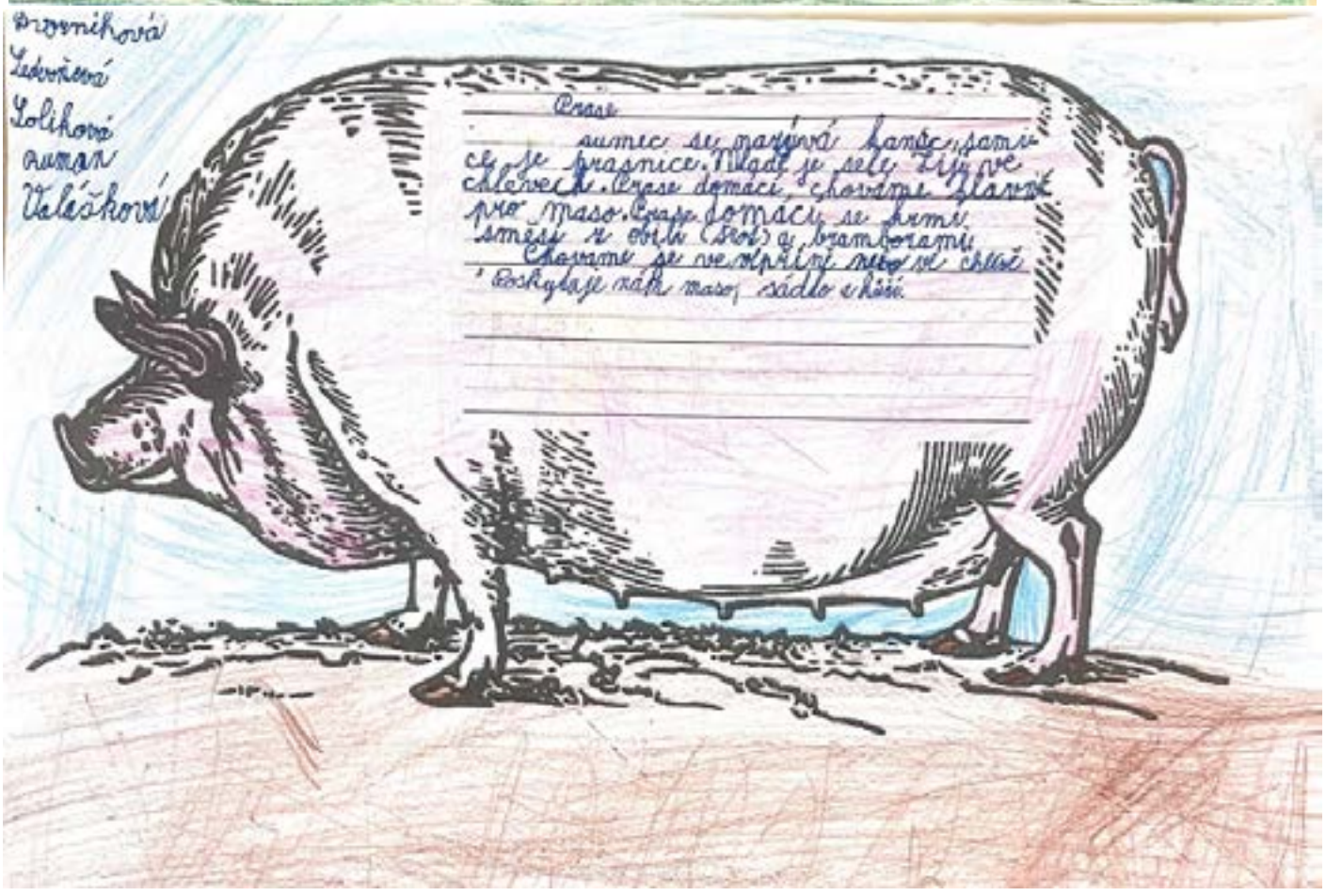

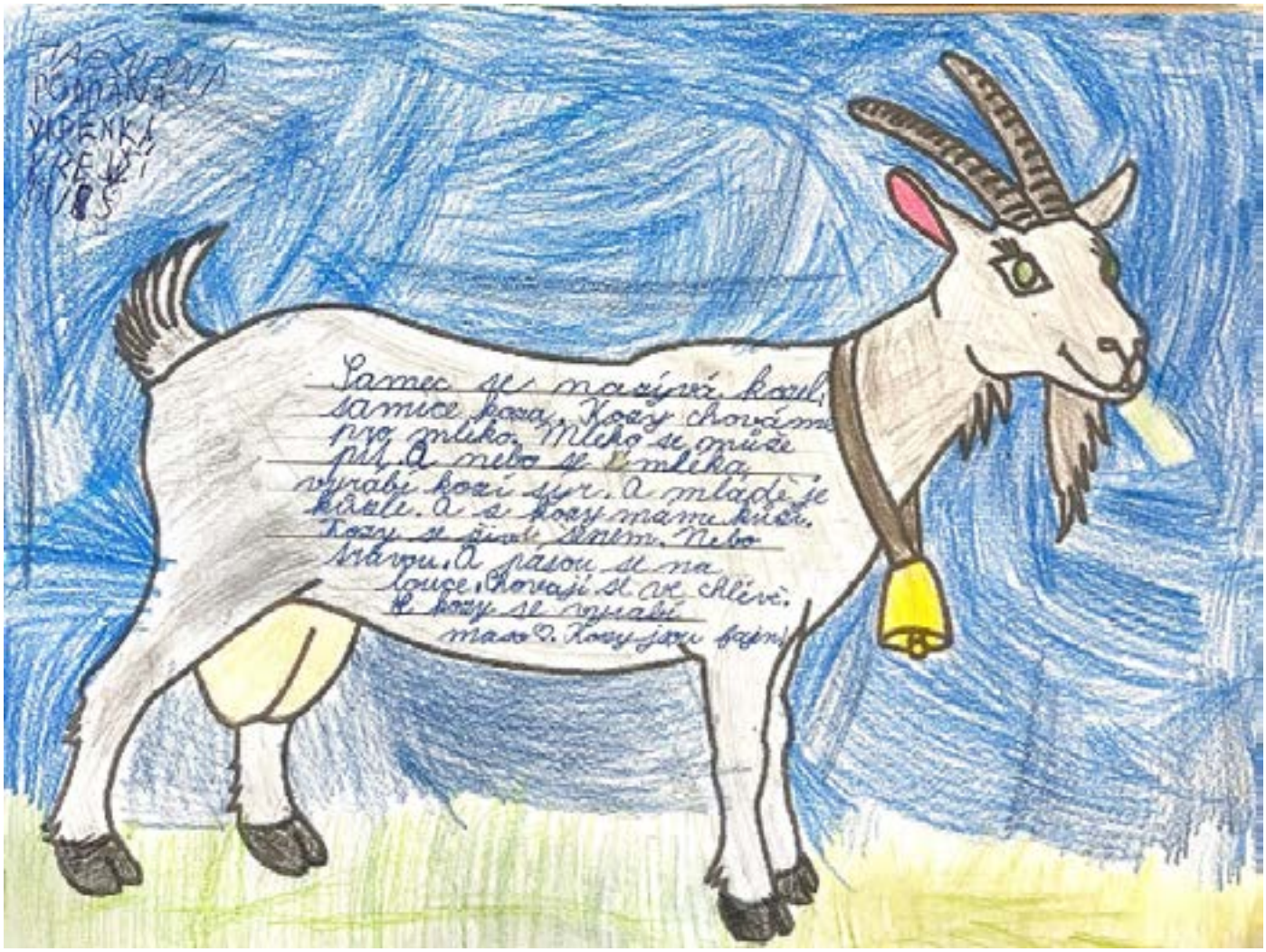
Samec se nazývá kozel,
samice koza. Kozy chováme
pro mléko. Mléko se může
pít. A nebo se z mléka
vyrábí kozí sýr. A mladé je
kůzle. A z kozy máme kůži.
Kozy se živí senem. Nebo
trávou. A pasou se na
louce. Chovají se ve chlévě.
Z kozy se vyrábí
maso. Kozy jsou fajn.

kůň
Samec koně se nazývá
hřebec. Samice se nazývá
kobyla. A mladě se nazý-
vá hřebe. Živí se senem a o-
vsem. Nebo se pasou na louce.
Chovají se ve stáji. V minulosti
koně pomáhali lidem na poli, pře-
pravovali osoby a náklady.
Dnes jsou oblíbenou zábavou.

Děti ze 4.B byly na výletě v Archeoparku v Chotěbuzi. Následně děti podaly zprávu o výletě a doplnily ji obrázkem. Podívejme se na to, jak jim to šlo.

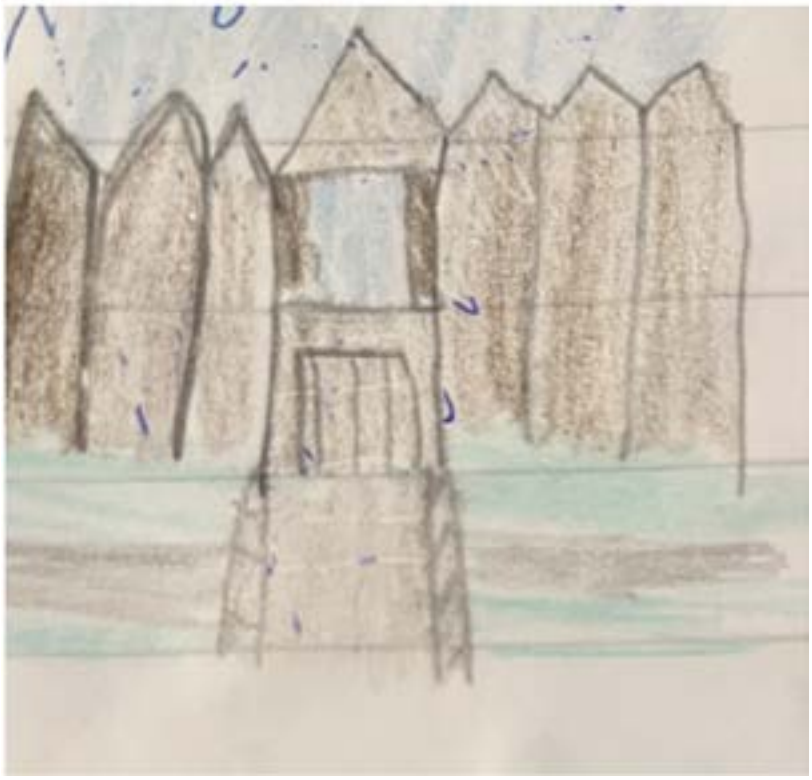

Zpráva z výletu
Ve čtvrtek 11. 4. 2024 byla naše 4.B v Archeoparku Chotěbuz. Sraz byl buď u školy, nebo na vlakovém nádraží v 7:45. Po odjezdu jsme šli z vlakového nádraží Chotěbuz do Archeoparku. Jeli jsme i se 4.A. U archeoparku jsme se rozdělili. My jsme šli dovnitř na prohlídku a 4.A šla na prohlídku hradiště. Potom jsme se vyměnili. V hradišti jsme měli prohlídku domů. Až jsme si všechno prohlédli, mohli jsme si zkusit střelbu lukem. Pak jsme si mohli napsat svoje jméno v hlaholici nebo mečovat s polystyrenovými meči. Když jsme skončili, šli jsme zpátky na vlakové nádraží Chotěbuz. Pak jsme jeli zpátky na vlakové nádraží. Odtud jsme buď jeli do školy, nebo si nás vyzvedli rodiče. Bylo to super.

Ondřej Mařák

Minulý týden, ve čtvrtek 11. 4., jsme jeli do Archeoparku v Chotěbuzi. Prohlíželi jsme si tam zajímavosti o středověku, např. co používali v minulosti za nástroje. Viděli jsme tam, jak žili a jejich hradiště. Bylo to moc fajn. Užili jsme si to!

Eliška Kováčová

Facebook umělců národního obrození

NATHALIE GOTTWALDOVÁ 8.B

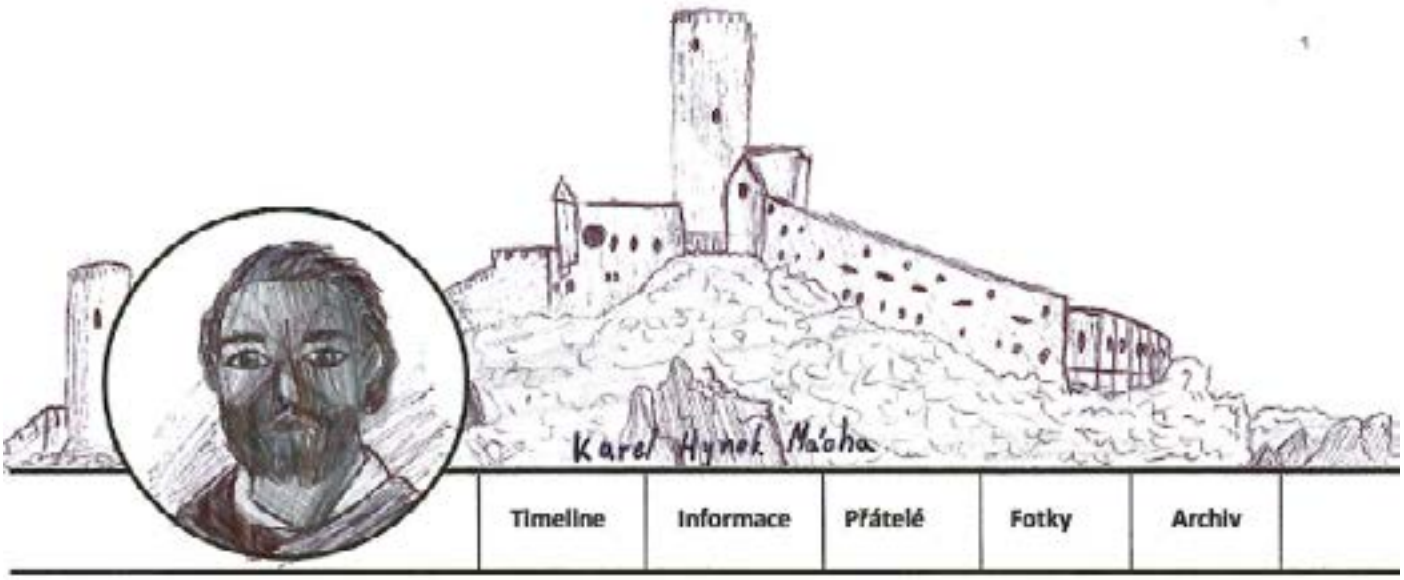

Úvodní informace

Narození: 16. listopadu 1810
Praha malá strana
Úmrtí: 6. listopadu 1836
Litoměřice
Povolání: Spisovatel
studoval: Univerzita karlova
Významné dílo: Máj ...

Vytvořit příspěvek | Fotka/video | Živé vysílání | Životní událost

Co se vám honí hlavou?

Fotka nebo v... | Označit přátele | Pocit nebo a...

Fotky

Přidat fotku

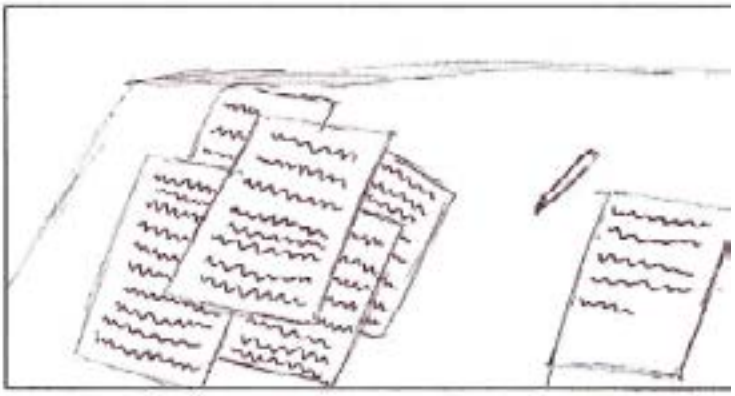

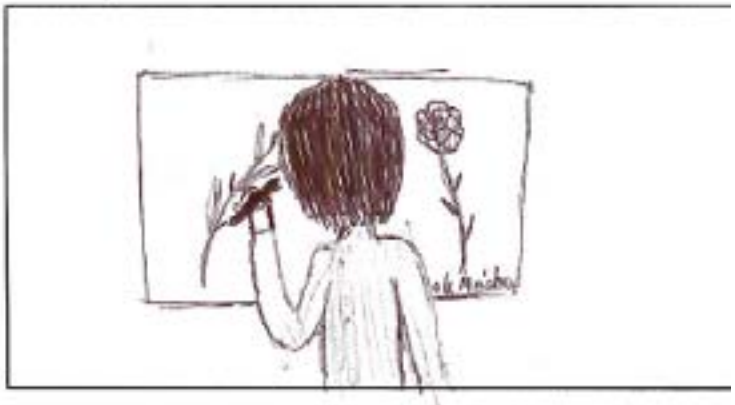

JULIE HOBŠILOVÁ 8.B

6.B MŮJ DĚTSKÝ POKOJ – POPIS

Můj dětský pokoj

Můj dětský pokoj se nachází v paneláku. O pokoj se dělím se svým starším sourozencem. Když vstoupím do pokoje a podívám se doleva, vidím tři okna. Pod okny stojí dva psací stoly. Vedle mého stolu se nachází šuplíky. Naproti stolům se nachází velká dvoupatrová postel, na které já spím dole. Vedle dvoupatrové postele můžete vidět malou komodu, na které stojí kaktus, lampička a rámeček s fotkami. Naproti komodě je televize a vedle televize jsou velké skříně. Nad komodou máme knihy, které leží na dřevěné poličce. Moje nejoblíbenější věc v pokoji je velký sedací pytel.

Stěny jsou vymalovány na bílo. Na podlaze je položená dřevěná plovoucí podlaha bílé barvy. Pokoj se mi velice líbí, ale přála bych si mít svůj vlastní pokoj.

Natálie Nová

Můj dětský pokoj

Bydlím v paneláku. O pokoj se dělím se svojí mladší sestrou.

Když vstoupím do pokoje, vlevo stojí velká skříň. Naproti skříně vidím okno, které zdobí bílé záclony. Napravo se nachází dva pracovní stoly. U okna stojí můj stůl s růžovou židlí na kolečkách a vedle mého stolu se nachází sestřin stůl se zelenou židlí, taky na kolečkách. Vedle sestřiného stolu můžeme vidět komodu, na které je televize. V komodě jsou čtyři šuplíky, ke kterých máme věci do školy. Na protější straně komody stojí poschoďová postel. Dole spí sestra a nahoře spím já. Na stěně mám přidělaný věšák na medaile. Pod postelí leží sestřini plyšáci. Mezi postelí a oknem vidíme další komodu, na které stojí klec s křečkem.

Pokoj se mi líbí. Jsem ráda, že obývám pokoj se svoji sestrou.

Nikola Tomoszová

Můj dětský pokoj

Můj pokoj se nachází v bytě hned naproti hlavním dveřím. Vedle mého pokoje máme obývák a vpravo pokoj od rodičů. K obýváku je připojená i kuchyně.

Když vejdu do pokoje, vidím dvě skříně. V levé skříni mám uloženy kalhoty a mikiny a v pravé skříni jsou trička a šaty. Vedle mé levé skříně je moje postel. Má postel má bílou barvu. Když se podívám doleva, na zemi leží chlupatý koberec. Vedle mého koberce stojí skříň, na které je postavena televize. V této skříni schovávám mé deskové hry. Nad mou postelí visí moje fotky. Když půjdu rovně po koberci, uvidím můj pracovní stůl, na kterém stojí víceúnkční lampa, která je také fénem, držákem na pastelky a telefonem. Za mým stolem je okno a parapet. Na parapetu mám svíčky, květiny a mé výtvory.

Můj pokoj se mi líbí, ale mohl by být pestřejší. Kéž by v něm bylo více barev.

Klaudie Roubíková

Můj dětský pokoj

Popíšu vám svůj pokoj. Dělím se o něj se svou sestrou, i když přes den je nás tam víc. Pokoj se nachází hned naproti chodby, asi čtyři metry od východu z bytu.

Když vstoupíme do pokoje, vidíme před námi už skoro celou místnost. Tedy, naproti máme dost velkou manželskou postel, na které leží maximálně dva polštáře. Postel má černobílou pokrývku s květinami a dalšími různými tvary. Na levé straně postele leží koberec ve tva-

ru čtverce, který je plný obrázků žiraf. Na pravé straně postele vidíme červenou sedačku se zelenou pokrývkou. Když popojdeme od sedačky, můžeme na protější straně zhlédnout okna a balkon. Prostor mezi sedačkou a balkonem při zdi zaplňuje náš pracovní dřevěný stůl, na kterém nedávno ležela tiskárna. Na pravé straně od stolu stojí komoda s televizí. Do komody si ukládáme naše důležité věci, knihy, sešity a další školní pomůcky. Nad stolem visí mapa světa. Jediné, co jsem nezmínila, je skříň, kterou vidíme na levé straně při vstupu do pokoje. Můj pokoj mám ráda. Tento pokoj mi vyhovuje, i když bych chtěla mít svůj vlastní.
Núr Freihat

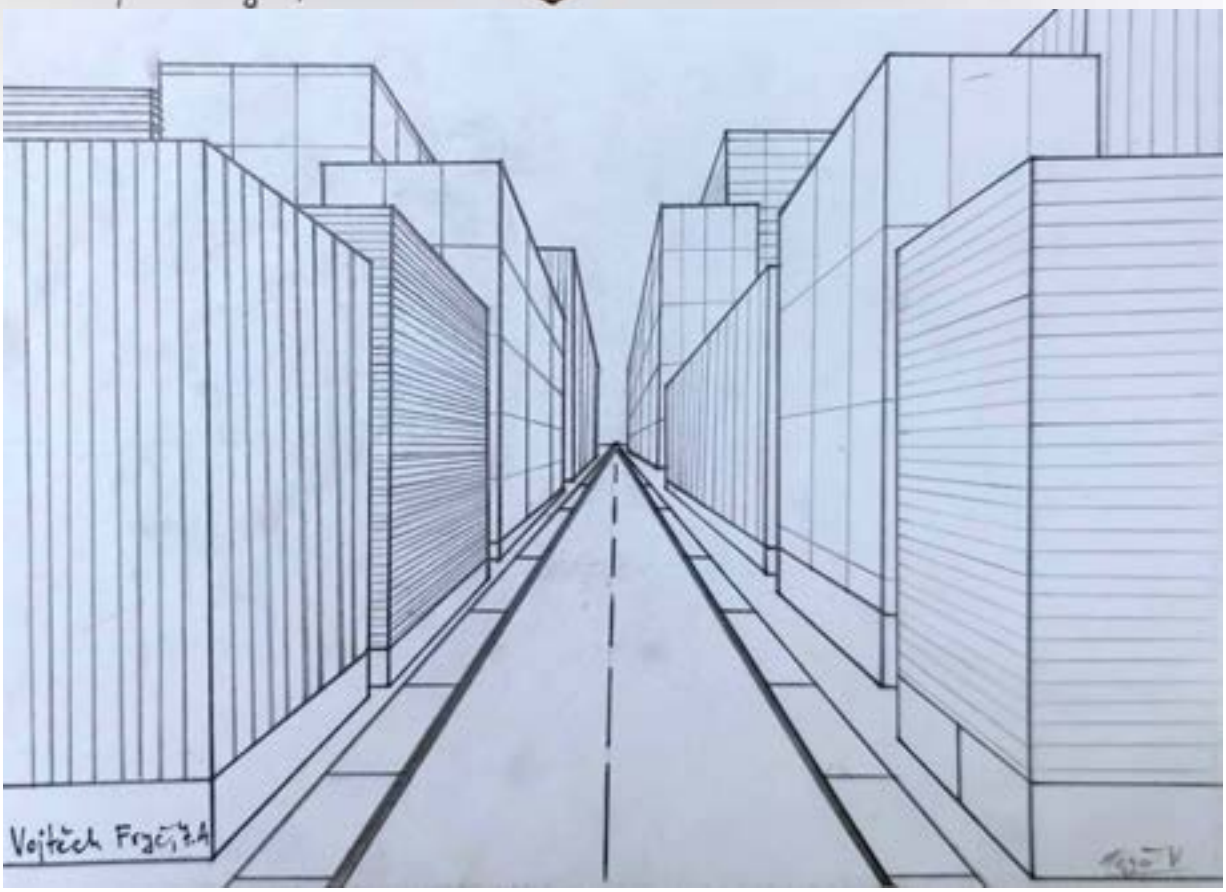

Erby středověkých měst

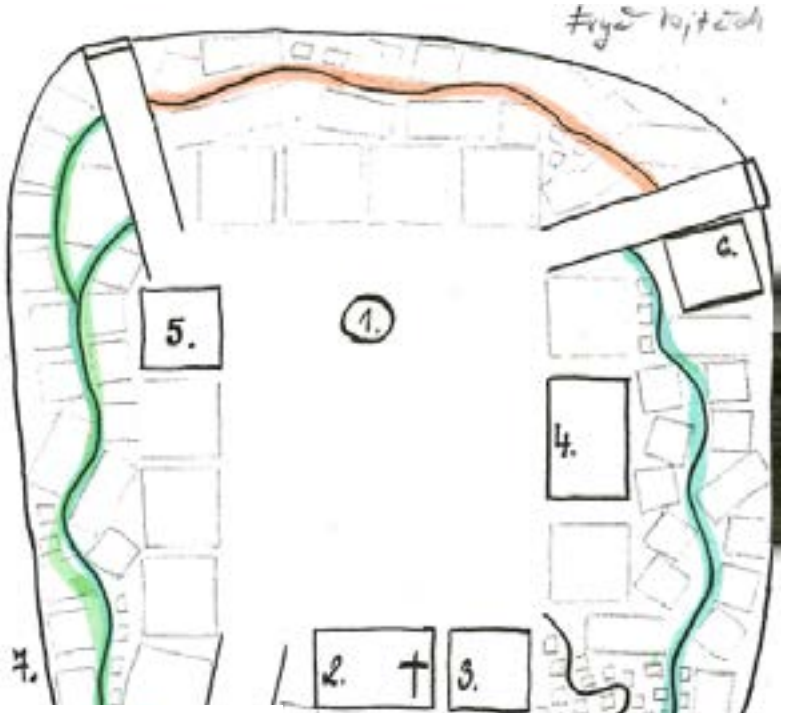

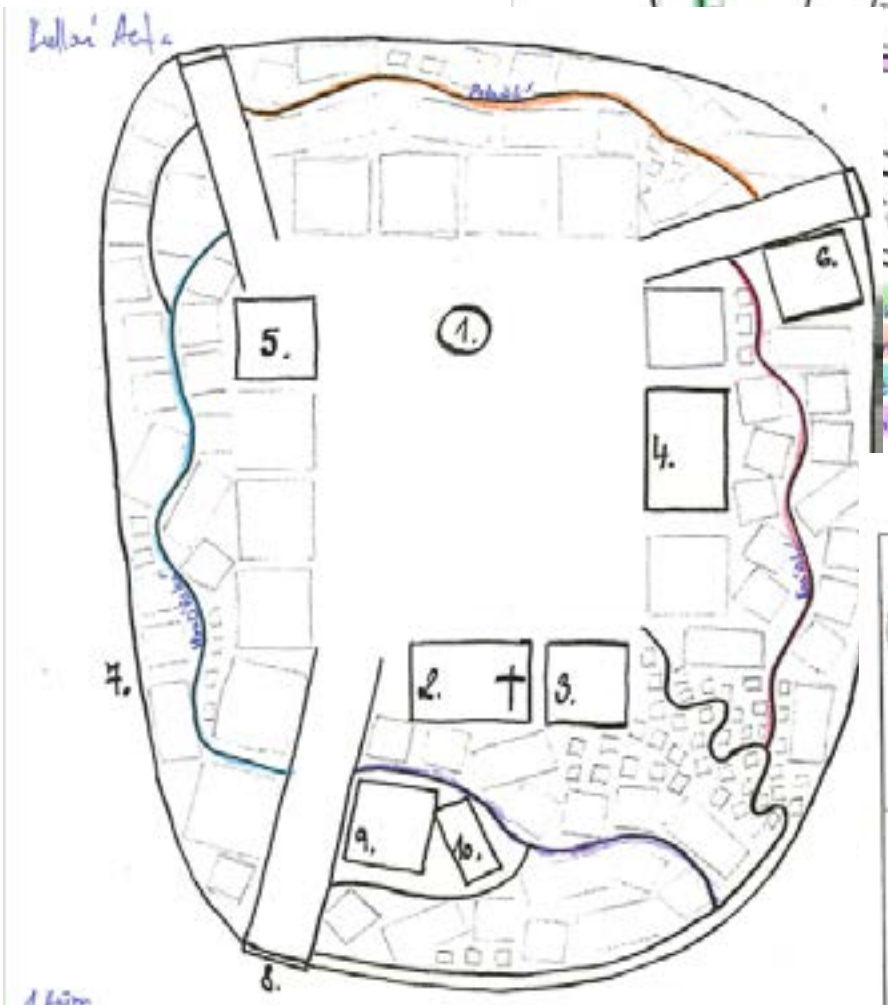

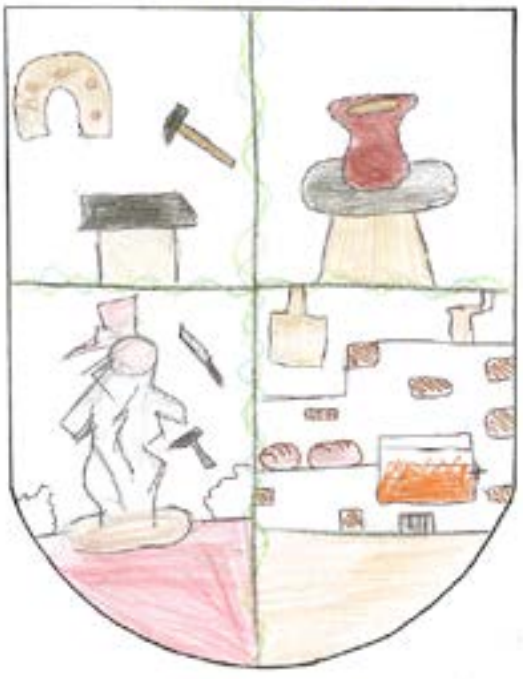

Naši spolužáci

Žáci 7. B si tajně vylosovali svého spolužáka a napsali o něm charakteristiku. Zbytek třídy pak musel hádat, o kom svou práci psali. Můžete to zkusit taky.

Při losování osobnosti vhodné k charakteristice jsem se obával, že si vylosuji spolužáka, kterého moc neznám. Měl jsem štěstí. Nesedíme spolu sice v lavici, ale bavíme se od první třídy. Ve třetí třídě nastoupil do florbalového klubu, ve kterém působím již od školky. Proto ho znám nejen ze školního prostředí.
Jeho vzrůst je vyšší, ale nevybočuje z průměru. Hlavu má kulatějšího tvaru, na níž má usazeny tmavé vlasy ve stylu „na bok". Jeho pronikavý pohled umocňují hnědé oči. Často nosí džíny a mikinu, jeho styl je ležérní.
Jeho největší předností je úsměv. Narodil se s úsměvem na tváři a toto by měl v budoucnu uplatnit v práci. Například pracovat s malými dětmi. Je kamarádský, ale někdy se dokáže na všechny naštvat, protože se nechá lehce vyprovokovat. Naštěstí ho to za chvíli přejde.
Přestože není zrovna nejbystřejším žákem, daří se mu ve sportu. Ve svém volném čase se kromě florbalu věnuje i jízdě na kole. Nikdy nepohrdne návštěvou KFC a McDonald´s.
Ačkoliv je to s ním někdy k nevydržení, jsem rád, že jsme spolužáci.

Dorian Calabro

Narodila se jako holka v roce 2011, 13. 1. Je milá, energická a hodná. Ráda spí, kreslí, poslouchá písničky a nakupuje v sekáči. Čas tráví na mobilu a sociálních sítích. Má ráda modrou a černou barvu. Rada chodí do pizzerie a na těstoviny. Bydlí v paneláku s rodiči a mladším bratrem. Doma chová králíky, jmenují se Bambi a Nikos, ale chtěla by i kočku. Ráda vaří těstoviny se sýrovou omáčkou a pizzu. Baví ji výtvarka.
Vlasy jsou krátké, zbarvené do černa a čelo zakrývá ofina. Brýle nenosí, oči má zelené. Nosí náušnice a nedávno si propíchla ucho. Chodí v mikině, riflích a converskách. Někdy i v Hello Kitty tričku nebo tílku. Je štíhlá, měří 158 cm. V budoucnu by chtěla mít tetovaní.

Sophia Janurová

Moje spolužačka má blonďaté vlasy, které jsou jako slunce za mraky. Tyhle vlasy jí drží na její oválné hlavě, ve které jsou její krásné modré oči. Mezi očima se nachází nos, který jí drží i uši, ve kterých má náušnice. Na jejím rozzářeném obličeji se taky nachází úsměv, který se třpytí díky rovnátkům, které nosí. Měří 167 centimetrů, takže je vysoká.
Tahle holka není jenom krásná, ale je i milá, hodná a usměvavá. Někdy sice nemá své dny a je naštvaná, ale pořád se snaží být milá a hodná. Ve škole jí to jde, takže se dá říct že je chytrá, ale abych řekla pravdu, někdy mívá tvrdohlavé chvilky, u kterých se nedá určit, kdy přijdou. Většinou po škole chodí zpívat a když ne, tak si doma hraje se svou kočkou. Jako každý jiný člověk má svoje oblíbené věci třeba jako zpěv, ale to není všechno má taky ráda kočky, špagety, dějepis a samozřejmě knihy. Narodila se 6. srpna 2011 a její znamení zvěrokruhu je lev.

Marie Káňová

Spolužačka, kterou popisuji, je vysoká s dlouhými hnědými vlasy. Její oči ladí k jejím vlasům. Vypadá jako kresby, které maluje, jsou moc hezké a ona také.
A jakou má povahu, vlastnosti, chování a zájmy? Dobrá otázka. Je moc milá a hodná, ale někdy až moc agresivní. Taky je samozřejmě chytrá a výborná v anglickém jazyce – nechápu, jak

může umět tak dobře anglicky. Mezi její zájmy patří kreslení a její obrázky jsou velmi hezké. Myslím, že by se z ní měla stát malířka. Málem bych zapomněla na její narozeniny. Ty má přesně o měsíc později než moje mamka a to 29. 10. Doufám, že už víte, koho popisuji, protože už nevím co napsat. Sedí v poslední lavici, ale neřeknu vám, jestli u dveří, uprostřed a nebo u okna. To by bylo totiž moc lehké. A na konec, ráda spí a má dva bratry a jednu sestru.
Jsem ráda že se mnou chodí do třídy a baví se se mnou, protože to je fakt fajn člověk a mám ji ráda.

Barbora Smyčková

Charakteristika literární postavy – 8. A

lily

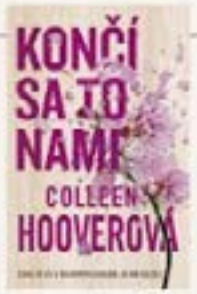

moje kniha

Postava, o ktere píšu, se jmenuje Lily Bloomová a je jí 27 let. Má krásné dlouhé bloňďaté vlasy, modré oči a plné rty. Měří 165cm, je štíhlá a má ráda květiny. Lily je cílevědomá, ale taky tvrdohlavá. Vždy si myslí, že její názor je nejlepší, i když někdy nemá pravdu.

Její otec byl velice bohatý, ale měl problém s alkoholem, takže ho moc v oblibě neměla. Když zemřel, nebyla z toho smutná.

Její matka je na ni moc hodná, ale Lily nikdy nechápala, jak může být s někým, jako je její otec. Nedávno se přestěhovala do Bostonu, aby si mohla splnit svůj sen, a to je otevřít si květinářství.

Lily je mi velmi sympatická, hlavně svým pohledem na svět.

Emily Hudcová, 8. A

SRDCERVÁČI 5

NICK NELSON

Nick Nelson je student střední školy pro chlapce. Je mu 17 let, bydlí s maminkou a pejskem Nelly. Má ještě bratra, který studuje v zahraničí. A tatínka, který žije v Paříži.

Nick je vyšší svalnaté postavy. Má roztomilý obličej, který pokrývají pihy a zrzavé vlasy zakrývají jeho čelo. Je velmi přátelský a rád všem pomáhá. Nemá rád, když někdo někoho šikanuje.

Ve svém volném čase rád hraje videohry, nebo je s kamarády. Taky rád sportuje, hraje ragby za školní tým. Pomalu končí střední školu, proto musí řešit přijímačky na vysokou školu.

Nicka jsem si vybrala, protože máme něco společného - jsme oba dva nerozhodní, hodně věcí si necháváme promyslet.

Kniha byla příjemným odreagováním a oddechem v událostech běžných dní.

Kateřina Linhartová, 8. A

MÜLLER

Moje postava se jmenuje Müller a je z knihy Na západní frontě klid, kterou napsal autor Erich Maria Remarque.

Müller je náctiletý mladý kluk, který šel s nadšením dobrovolně do války, ale to nevěděl, jak válka doopravdy vypadá.

Fridrich je bývalý spolužák Paula. V 18 letech nastoupil dobrovolně do německé armády.

Neustále s sebou nosil své staré školní knihy a stále si připomínal důležitost vzdělání.

Dokonce i pod palbou si v hlavě odříkával fyzikální zákony.

Jakub Dvořáček, 8. A

Významní spisovatelé - projekty 7. A

Václav Čtvrtek

Narození: 4. dubna 1911.
Umrtí: 6. listopadu 1976.
Byl to básník, spisovatel, redaktor, dramatik.

Pohádky: Už nám byly tři (1979)
O hajném Robátkovi a jelenu Větrníkovi (1977)
Rumcajsí pohádka o vílině šlojířku (1976)
Kuňky z žabí tůňky (1975)
O loupežníkovi Rumcajsovi (1967)
Ledové moře volá (1961)

Zdroje: Wikipedie
Brusková Natálie,
Škrachová Barbora

Božena Němcová

Tomáš Gorecki, Erik Dworok

Božena Němcová, rodným jménem Barbora Novotná se narodila 4. února 1820 ve Vídni. Je jedna z nejznámějších spisovatelek Česka.

Navštěvovala německé školy.

Významná díla

Babička (nejznámější dílo)
Divá Bára
Tři oříšky pro popelku
V zámku a podzámčí
Národní báchorky a pověsti
Sůl nad zlato
Povídky

Charles Perrault

francouzský spisovatel

[šárl peró]

- Datum narození: 12. ledna 1628, Paříž, Francie
- Úmrtí: 16. května 1703, Paříž, Francie
- Narodil se jako nejmladší ze čtyř synů bohatého právníka a dvorského úředníka.
- Z Perraulta pak čerpali další vydavatelé pohádek, zejména bratři Grimmové v Německu.
- Charles navštěvoval nejlepší školy a studoval právo.
- zasadil se o vznik akademie věd a také obnovení akademie malířství.
- Spisovatel, básník a úředník na dvoře krále Ludvíka XIV.
- Roku 1672 se oženil s Marií Guichon, s níž měl jednu dceru a tři syny.

KNIHY

- Le Petit Poucet (Palečék)
- Le Chat botté (Kocour v botách)
- Cendrillon (Popelka)
- La Belle au bois dormant (Šípková Růženka)
- Barbe Bleue (Modrovous)
- Le Petit Chaperon rouge (Červená Karkulka)

wikipedie Databázeknih.cz

Matejková, Ritorto.jpg

JAN DRDA

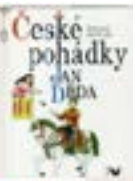

ONDŘEJ PAVELKA, ALEXANDR BITTALA

SPISOVATEL

1915-1970 †

- NARODIL SE V PŘÍBRAMI V DOBĚ RAKOUSKO-UHERSKA.
- STUDOVAL NA PRAŽSKÉ UNIVERZITĚ FILOLOGII.
- V ROCE 1945 VSTOUPIL DO KOMUNISTICKÉ STRANY.
- V ROCE 1968 SE POSTAVIL PROTI KOMUNISTŮM.

UMŘEL NA INFARKT ZA VOLANTEM. †

POHÁDKY

ČESKÝ HONZA

ZAPOMENUTÝ ČERT

O MATĚJOVI A MAGDALENCE

KONEC SKOUPÉ LHOTY

ZDROJ: WIKIPEDIE

Bratři Grimmové

- Jacob L. K. Grimm (1785-1863).
- Wilhelm C. Grimm (1786-1859).
- Bratři Grimmové jsou původem z Německa a přebírali různé lidové pohádky.
- Starší bratr Jacob byl známý jazykovědec, mladší bratr Wilhelm často pomáhal svému staršímu bratrovi.
- Bratry se inspirovalo spousta zahraničních, ale i českých tvůrců.
- Ve své práci byli ovlivnění svou láskou k mytologii a folkloru.
- Jsou jedni z nejznámějších vypravěčů lidových pohádek.
- Napsali přes 239 pohádek.

Nejznámější díla:

- Červená karkulka
- Sněhurka a sedm trpaslíků
- Jeníček a Mařenka
- Popelka
- Hrnečku vař

ZDROJE-
Wikipedie

Matykiewiczová, Veselá.jpg

Lewis Carroll

Narodil se 27. ledna 1832.
Zemřel 14. ledna 1898.
Žil v Daresbury v Anglii.
Jeho pravé jméno: Charles Lutwige Dodgson.

pohádky a básně:
Žvahlav (tlachapoud)
Sylvie a Bruno
Mrož a tesař
a nejznámější a také nejúspěšnější byla Alenka v říši divů

Stal se učitelem matematiky na Christ Church a byl jím až do konce života, i když mu jeho literární díla o Alence přinesla slávu a bohatství.
Ve svých 34 letech navštívil Rusko.

Kapitoly Alenky v říši divů

1. kapitola: Do králičí nory
2. kapitola: Jezero slz
3. kapitola: Kandidátní závody o příběh se zamotaným koncem
4. kapitola: Králík se pouští s Vaškem
5. kapitola: Na radu u Housenky
6. kapitola: Vepř a pepř
7. kapitola: Potěšilá čajová společnost
8. kapitola: Na hřišti u Královny
9. kapitola: Vyprávění Falešné Želvy
10. kapitola: Mořský čtverylko
11. kapitola: Kdo ukradl koláče?
12. kapitola: Alenčino svědectví

zdroje: google,wikipedie

Štěpánková, Kežlínková.jpg

Josef Čapek

Narozen 23. března 1887 v Hronově.
Byl český malíř, grafik, knižní ilustrátor a spisovatel.

Do tří let žil v lázeňském domě v Malých Svatoňovicích u Trutnova.
V roce 1890 se rodina přestěhovala do Úpice, kde navštěvoval obecnou a měšťanskou školu, tam se mu však nedařilo, ale ve výtvarném umění prospíval.
Poté chodil na německou dvouletou odbornou školu ve Vrchlabí.

POVOLÁNÍ: V roce 1903 pracoval rok jako dělník v úpické továrně.
Od podzimu 1904 začal žít v Praze.
V létě 1904 maloval 6 týdnů se žáky soukromé školy Aloise Kalvody.

Zemřel v koncentračním táboře Bergen-Belsen v Německu v dubnu 1945.

NEJZNÁMĚJŠÍ DÍLA

- Matka s dítětem.
- Černošský král
- Piják
- Zlé svědomí.
- Námořník
- Děti v zahradě

podpis

LAURA VILÉMOVÁ, NIKOL SZYMAŃSKÁ, VOJTA FRYČ

ZDROJE: **wikipedie**

Szymańská, Vilémová, Fryč 2.jpg

Hans Christian Andersen

1805- 1875

- **narodil se na ostrově Fyn v Dánsku v roce 1805;**
- **byl povoláním spisovatelem a básníkem;**
- **pocházel z velmi chudé rodiny;**
- **měl negramotnou matku, ale měl chytrého otce;**
- **jeho otec mu četl pohádky, vyřezal mu loutkové divadlo a chtěl mu zajistit základní vzdělání;**
- **v roce 1828 složil maturitu a byl přijat na Kodaňskou univerzitu, ale ve studiu nepokračoval;**
- **8. 5. 1835 vydal první sbírku pohádek, ve které byly jeho příběhy z dětství nebo vlastní tvorba;**
- **jeho nejznámější díla jsou:**
  Malá mořská víla,
  Ošklivé káčátko,
  Císařovy nové šaty,
  Sněhová královna
- **jeho první pohádkou byla Čarovná truhlice.**

Tvůrci: Vojtěch Šulava
Damián Vlk
Zdroje: Wikipedie

Šulava, Vlk.jpg

Karel Jaromír Erben

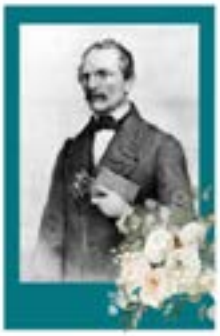

*** 7.11. 1811**
† 21.11. 1870

Byl český historik, právník, spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek.

Napsal

- **Kytice**
- **Dlouhý, Široký a Bystrozraký**
- **Zlatovláska**
- **Otesánek**
- **Sněhurka**
- **Tři zlaté vlasy děda Vševěda**

Laura Antalová & Nela Mirová

Mirová Antalova.jpg

Karel Čapek

Narozen 9. ledna 1890 v Malých Svatoňovicích.
Byl to český spisovatel, novinář, dramatik a překladatel.

Psal literaturu pro dospívající, literaturu pro děti a divadelní hry. Zároveň se zabýval žurnalistikou a překladatelstvím.

Slavná díla:

- Zářivé hlubiny
- Boží muka
- Krakonošova zahrada
- Kritika slov
- R.U.R. (zde bylo poprvé použito slovo robot)
- Továrna na absolutno

Je autorem mnoha citátů o lásce nebo a živoě jako např.:

„Je potřeba jisté lenosti k plnému ocenění života. Člověk, který tuze spěchá, dojde jistě k cíli, ale jen za tu cenu, že se nepodíval na tisíceré věci, které cestou minul."

K. Čapek s T. G. Masarykem

Podpis Karla Čapka

Nikol Szymańská, Laura Vilémová, Vojtěch Fryč

Zdroje:
Wikipedie, obrázek nahoře: Česká literatura, obrázek dole: Forum 24

Szymańská, Vilémová, Fryč.jpg

Máme rádi výtvarnou výchovu :)

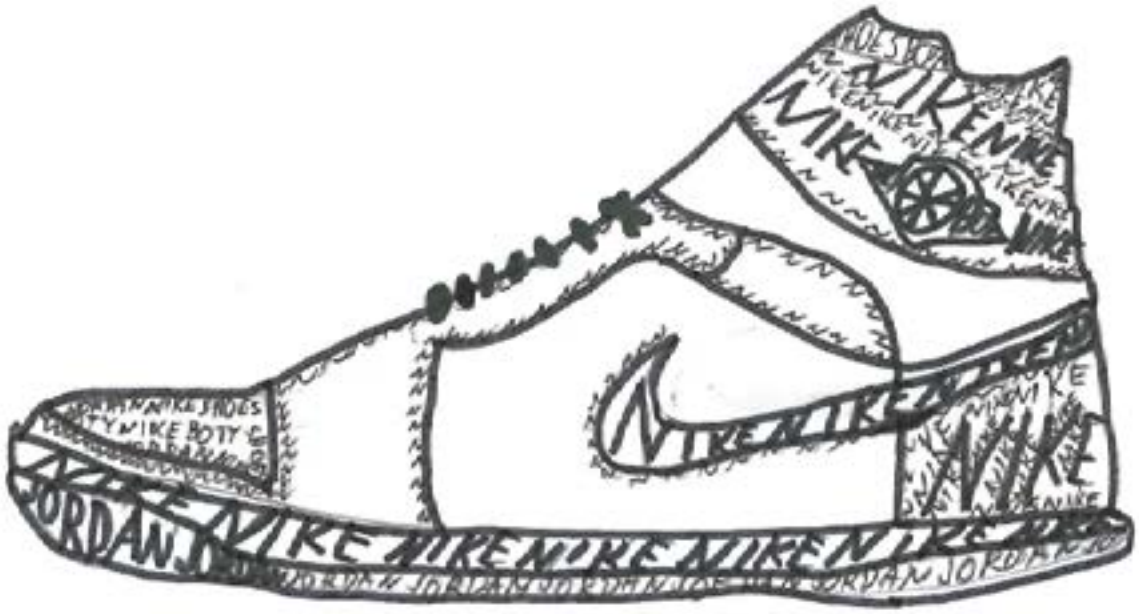

TADEÁŠ MUSIOLEK 5.B

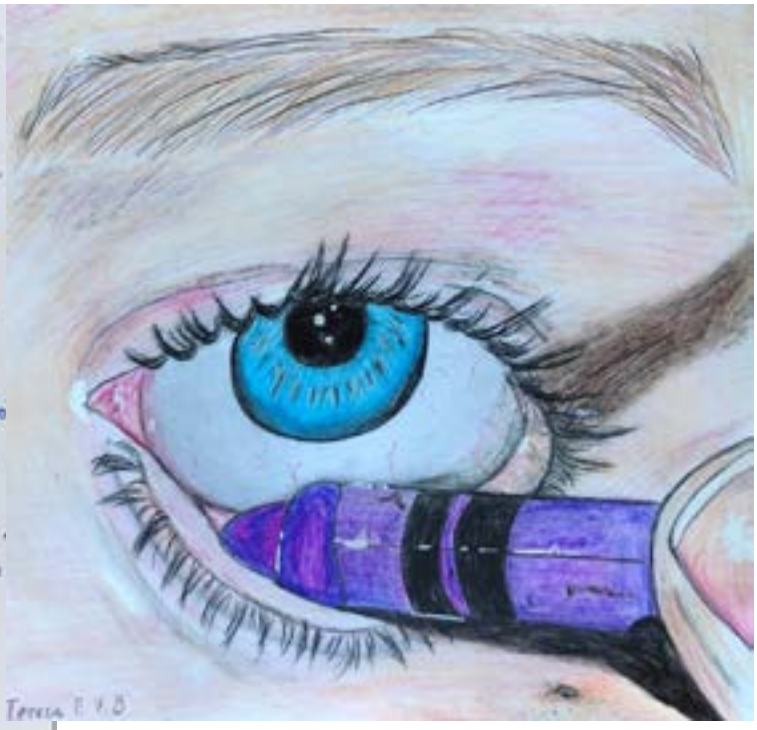

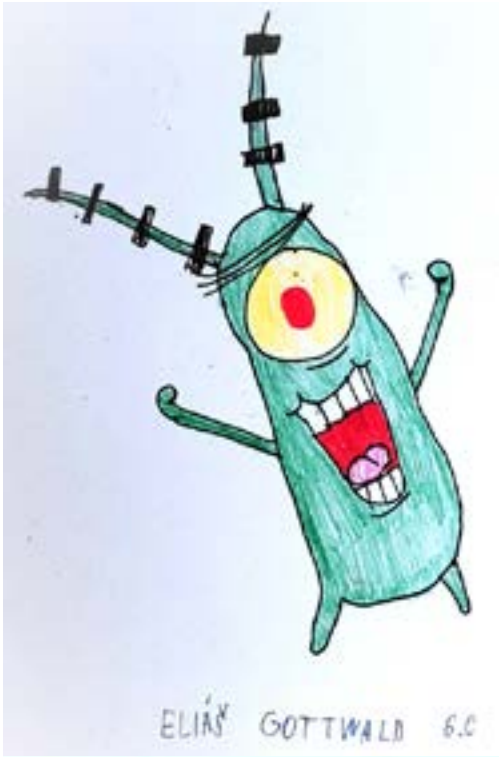

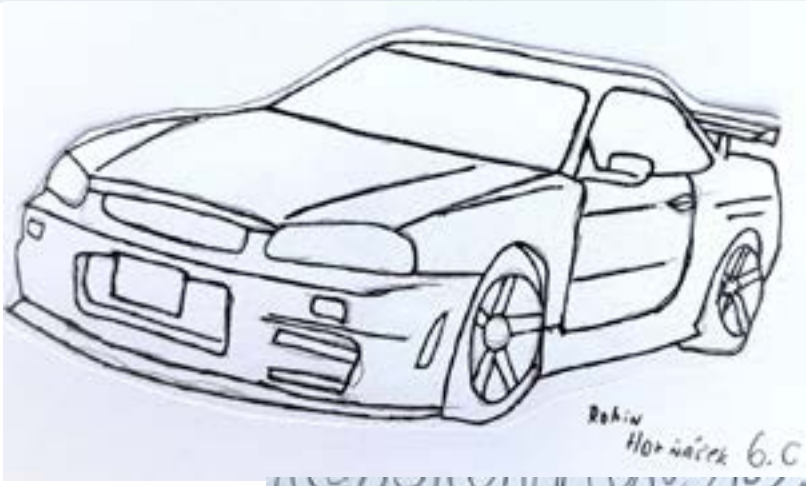

Školní časopis Borováček - šk. rok 2023/2024, šéfredaktoři: Mgr. Marcela Hapalová, Mgr. Jakub Krejčí. Grafická úprava: Mgr. Jakub Krejčí. Vydává ZŠ Borovského. Vychází nepravidelně.